

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714203508
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2714203508.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673 proti odporcovi: V. F., N.. XX.XX.XXXX, A. X. V. XXX/XX, A., občan SR, o zaplatenie 1.215,80 eur s príslušenstvom, za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, zast. advokátom Mgr. Petrom Masarovičom, AK so sídlom Park Angelinum 2, Košice takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 1215,80 eur spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 1215,80 eur od 26.1.2013 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 305,31 eur a náhradu iných trov konania v sume 72,50 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznáva náhradu trov právneho zastúpenia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 9.6.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1215,80 eur spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 1215,80 eur od 26.1.2013 do zaplatenia a trovy konania z titulu neuhradených služieb v sume 517,80 eur a nároku na zmluvné pokuty spolu v sume 698 eur (2 x 349 eur).

Odporca sa na pojednávanie nedostavil, neospravedlnil ani nežiadal odročit' pojednávanie, pritom mal vykázané doručenie v zákonnej lehote. právny zástupca vedľajšieho účastníka sa z pojednávania ospravedlnil, súhlasil konať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluch právnej zástupkyne navrhovateľa, písomným vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. A6432084 zo dňa 1.8.2012, dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb č. A6432084 zo dňa 1.8.2012 (kód dodatku: 6074740), dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb č. A6432084 zo dňa 1.8.2012 (kód dodatku: 6074741), faktúrou č. 2166279002 na sumu 176,07 eur, faktúrou č. 2169798497 na sumu 15,88 eur, faktúrou č. 2162798410 na sumu 157,48 eur, faktúrou č. 2169803184 na sumu 15,88 eur, faktúrou č. 2162803012 na sumu 85,38 eur, faktúrou č. 2166276362 na sumu 2,33 eur, faktúrou č. 2166282537 na sumu 68,87 eur, pokusu o pokonávku z 11.1.2013, všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ako i z ostatného obsahu spisu zistil tento stav veci:

Na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6432084 zo dňa 1.8.2012 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom, navrhovateľ vypožičal odporcovi 2 ks SIM kariet, priradil im telefónne číslo a poskytoval mu telekomunikačné služby mobilnými telefónnymi prístrojmi. Odporca užíval služby navrhovateľa od 1.8.2012.

Na základe dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb č. A6432084 zo dňa 1.8.2012 (osobitne vedený pod kódom: 6074740), navrhovateľ zároveň odporcovi odpredal mobilný telefón zn. Sony Xperia P za kúpnu cenu 1 euro.

V čl.1, bod 1.2. dodatku je uvedené, že účastník si je vedomý, že bežná maloobchodná (spotrebiteľská) cena MT bez zľavy ceny bez DPH, za ktorú podnik MT predáva, je 350 eur.

Podľa čl. 2 , bod 2.3 predmetného dodatku sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od dátumu uzavretia dodatku nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodu porušenia povinností odporcom.

Podľa čl. 2 , bod 2.5, písm. b) predmetného dodatku, ak účastník počas doby viazanosti uvedenej v článku 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s Podnikom podľa Zmluvy v znení tohto Dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia Služby prostredníctvom SIM karty alebo Účastník poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti Zmluvy a/ alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu Dodatku alebo Zmluvy), je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 349 eur, pričom k porušeniu povinností dôjde v období posledných šiestich mesiacov pred uplynutím doby viazanosti, výška zmluvnej pokuty sa bude postupne znižovať v závislosti od toho, koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti do konca doby viazanosti. Súčasťou dodatku je presne vymedzené pravidlo výpočtu zníženej zmluvnej pokuty.

Na základe dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb č. A6432084 zo dňa 1.8.2012 (osobitne vedený pod kódom: 6074741), navrhovateľ zároveň odporcovi odpredal mobilný telefón zn. Sony Xperia P za kúpnu cenu 1 euro.

V čl.1, bod 1.2. dodatku je uvedené, že účastník si je vedomý, že bežná maloobchodná (spotrebiteľská) cena MT bez zľavy ceny bez DPH, za ktorú podnik MT predáva, je 350 eur.

Podľa čl. 2 , bod 2.3 predmetného dodatku sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od dátumu uzavretia dodatku nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodu porušenia povinností odporcom.

Podľa čl. 2 , bod 2.5, písm. b) predmetného dodatku, ak účastník počas doby viazanosti uvedenej v článku 2 bode 2.3 Dodatku poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s Podnikom podľa Zmluvy v znení tohto Dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia Služby prostredníctvom SIM karty alebo Účastník poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti Zmluvy a/ alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu Dodatku alebo Zmluvy), je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške 349 eur, pričom k porušeniu povinností dôjde v období posledných šiestich mesiacov pred uplynutím doby viazanosti, výška zmluvnej pokuty sa bude postupne znižovať v závislosti od toho, koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti do konca doby viazanosti. Súčasťou dodatku je presne vymedzené pravidlo výpočtu zníženej zmluvnej pokuty.

Súd mal preukázané, že odporca neuhradil faktúry za elektronické komunikačné služby za obdobie 8/2012 -10/2012 v celkovej sume 517,80 eur. Teda že neplatil faktúry už od samého začiatku zmluvného vzťahu. Ďalej v zmysle čl. 2 , bod 2.5, písm. b) každého z dodatkov v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu (užívateľa) je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu 349 eur.

Odporcovi boli vyfakturované sumy za poskytnuté služby podľa faktúr, a to faktúra č. 2166279002 z 10.9.2012 na sumu 176,07 eur (splatná 24.9.2012), faktúrou č. 2169798497 z 10.10.2012 na sumu 15,88 eur (splatná 24.10.2012), faktúrou č. 2162798410 z 10.8.2012 na sumu 157,48 eur (splatná 24.8.2012), faktúrou č. 2169803184 z 10.1.02012 na sumu 15,88 eur (splatná 24.10.2012), faktúrou č. 2162803012 z 10.8.2012 na sumu 85,38 eur (splatná 24.8.2012), faktúrou č. 2166276362 z 10.9.2012

na sumu 2,33 eur (splatná 24.9.2012), faktúrou č. 2166282537 zo dňa 10.9.2012 na sumu 68,87 eur (splatná 24.9.2012).

Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku dňa 11.1.2013 na zaplatenie dlžnej sumy 517,80 eur za poskytnuté elektronické komunikačné služby za obdobie 8-10/2012 a zmluvnej pokuty v sume 698 eur v lehote do 25.1.2013. Keďže doposiaľ dlžnú sumu neuhradil, dostal sa do omeškania k 26.1.2013 s úhradou navrhovateľom požadovanej sumy.

Právna zástupkyňa navrhovateľa zotrvala na celom návrhu, lebo zo strany odporcu nedošlo ani len k čiastočnej úhrade. Poukázala na regresívne dohodnutú zmluvnú pokutu v článku 2.5 písmeno b) v dodatkoch k zmluve. Dala súdu do pozornosti, že odporca si zobral 2 telefóny a absolútne nič nezaplatil.

Vedľajší účastník vstúpil do konania na stranu odporcu len v časti uplatnenej sumy 698 eur z titulu zmluvnej pokuty. Jeho právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia počítajúc odmenu za jeden úkon práve z tejto sumy 698 eur ako tarifnej hodnoty. Konkrétne si uplatnil sumu 118,98 eur pozostávajúcu z odmeny za 2 úkony právnej služby x 51,45 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie sa vo veci); 2 x režijný paušál á 8,04 eur.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa vo svojom vyjadrení opieral o ustanovenia § 52 ods. 2 OZ, § 53 ods. 1 veta prvá OZ, § 53 ods. 5 OZ, § 53a ods. 1 OZ, § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. Na podporu svojich tvrdení sa odvolával na množstvo obdobných rozhodnutí vydaných inými súdmi (pr. rozsudky KS v Prešove sp. zn. 1Co/27/2012 z 30.5.2012, 3Co/17/2012 z 23.5.2012, 4Co/18/2012 z 7.9.2012, 5Co/37/2012 z 12.7.2012, 16Co/33/2012 z 16.4.2012, 18Co/34/2012 z 16.8.2012,...). V rámci svojho vyjadrenia na obranu odporcu poukázal na čl. 2.5. Zmluvy o pripojení č. A6218009 (poz. súdu: správne je to Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6432084) a dodatku, kde sa uvádza povinnosť účastníka zaplatiť podniku zmluvnú pokutu 349 eur v prípade porušenia niektorej z povinností uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku. Dal do pozornosti, že podľa tohto bodu vznikne podniku právo na zmluvnú pokutu v okamihu porušenia povinnosti účastníkom. Zmluvnú pokutu je účastník povinný zaplatiť bez ohľadu na dĺžku doby zostávajúcej do uplynutia doby viazanosti. Samotnú zmluvnú podmienku hodnotí ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických telekomunikáciách (ďalej len Zákon o elektronických telekomunikáciách), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 3 zákona o elektronických telekomunikáciách, zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2,b) popis poskytovaných služieb, c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2,d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby, e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami, g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb, h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75,i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

Podľa § 44 ods. 4 zákona o elektronických telekomunikáciách, ak sa účastník, ktorým je fyzická osoba, zaväzuje využívať určitú verejnú službu podniku počas určitého minimálneho obdobia, nesmie toto obdobie pri prvom uzavretí zmluvy o poskytovaní danej verejnej služby presiahnuť 24 mesiacov; podnik

je zároveň povinný poskytnúť užívateľovi možnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pri ktorej toto obdobie nepresiahne 12 mesiacov. Bez ohľadu na minimálne obdobie platnosti zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik je povinný zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb.

Podľa § 2 písm. a), b), e) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, b) predávajúcim je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet, e) dodávateľom je podnikateľ, ktorý priamo alebo prostredníctvom iných podnikateľov dodal predávajúcemu výrobok a ktorého činnosť neovplyvňuje vlastnosti výrobku

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2,3, 4 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 3 písm. Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (pre porovnanie uznesenie IV. ÚS 55/2011). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 OZ). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy vecí v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolávajú právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V zmysle čl. 2 , bod 2.5, písm. b) k zmluve o poskytovaní verejných služieb č. A6432084 zo dňa 1.8.2012 (osobitne vedený pod kódom: 6074740) a v zmysle čl. 2 , bod 2.5, písm. b) k zmluve o poskytovaní verejných služieb č. A6432084 zo dňa 1.8.2012 (osobitne vedený pod kódom: 6074741) bolo dohodnuté, že účastník je povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu v sume 349 eur v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka, čo by smerovalo k ukončeniu alebo účelom ktorého by malo byť ukončenie platnosti Zmluvy a/ alebo Dodatku pred uplynutím doby viazanosti.

Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude účastník povinný zaplatiť podniku, pričom pokiaľ k porušeniu povinnosti dôjde v období posledných šiestich mesiacov pred uplynutím doby viazanosti, tak sa bude výška zmluvnej pokuty postupne znižovať v závislosti od toho, koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti do konca doby viazanosti. Výška zmluvnej pokuty platnej pre Druhú časť doby viazanosti sa vypočíta tak, že sa počet celých mesiacov medzi posledným dňom doby viazanosti a okamihom porušenia povinnosti vynásobí číslom , ktoré má v čitateli výšku zmluvnej pokuty a v menovateli číslo 6. Ďalej je tu uvedené, že výška zmluvnej pokuty predstavuje rozdiel medzi bežnou maloobchodnou cenou telefónu bez zľavy a kúpnu cenou, za ktorú Podnik telefón predal účastníkovi.

V danom štádiu konania je jeho predmetom zaplatenie za neuhradené služby 517,80 eur a zaplatenie sumy 2 x 349 eur z titulu zmluvných pokút za dva telefóny. Suma 349 eur (pri každom jednom telefóne) je rozdielom medzi predajnou cenou mobilného telefónu 350 eur v čase uzatvárania dodatkov účastníkmi konania a akciovou cenou telefónu 1 euro, za ktorú odporca každý z telefónov kúpil.

Zmluva o pripojení a dodatky k nej sú nepochybne spotrebiteľskými zmluvami a vzťahujú sa na ne ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinnosti plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v § 3 Občianskeho zákonníka a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Podstatným v tomto smere je, že takto dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala odporcu k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované žalobcom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere navrhovateľ osobitne posudzoval prípad, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu v období 6 mesiacov a menej pred uplynutím doby viazanosti, ale nie celé obdobie viazanosti (24 mesiacov). Z Dodatkov súdu vyplýva, že po dobu prvých 18 mesiacov viazanosti je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné a až následne rozlišuje obdobie posledných šesť mesiacov viazanosti.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od

dĺžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne v celom rozsahu. Je nepochybné, že medzi účastníkmi konania: navrhovateľom ako podnikateľom a odporcom ako fyzickou osobou nepodnikateľom bola uzatvorená zmluva o pripojení v zmysle § 43 zákona o telekomunikáciách a dodatok k nej. Navrhovateľ v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných podmienok k tejto zmluve o pripojení. Súd dospel k záveru, že zmluva o poskytovaní verejných služieb a dodatky k nej uzavreté medzi účastníkmi konania majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 52 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedený charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu bol teda navrhovateľ povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanoveniami o spotrebiteľských doložkách upravených v § 52 a nasl. OZ. Účastníci uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa osobitého zákona - z. č. 351/2011 Z.z. o elektronických telekomunikáciách. Ale súd má za to, že aj na takto dohodnuté záväzkové vzťahy je potrebné uplatniť primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka a výkladovo prihliadať i na smernice ES zaoberajúce sa právnym postavením účastníkov spotrebiteľského vzťahu.

Občiansky zákonník v § 53 ods.3 obsahuje príkladný výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ich uvedenie v zmluve spája (§ 53 ods. 4) s právnym následkom ich neplatnosti. Smernica rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách obsahuje širší výpočet príkladov neprijateľných podmienok. Podľa bodu 1 písm. e) prílohy cit. Smernice za nekalú podmienku sa považuje aj podmienka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu. Smernica má podľa svojej povahy interpretačný význam pri uplatnení domácej právnej úpravy, ktorou bol implementovaná. Súd na právny vzťah účastníkov aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, lebo dohodu o uplatnení ostatných platných právnych predpisoch na ich vzájomné právne vzťahy vyhodnotil ako veľmi všeobecnú. Toto dojednanie vyplýva z toho, že účastníci ich vzájomnými zmluvami písomne odkázali na všeobecné podmienky navrhovateľa ako súčasť zmlúv, a že sa ich záväzkový vzťah bude spravovať ostatnými platnými právnymi predpismi, ak nebudú ustanovenia upravené Zákomom o elektronických komunikáciách.

Na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb navrhovateľ vypožičal odporcovi dňa 1.8.2012 dva kusy SIM kariet, ku ktorým boli pridelené konkrétne telefónne čísla. Súd mal preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu dvoch dodatkov k predmetnej zmluve dňa 1.8.2012. Každý z dodatkov bol osobitne vymedzený iným kódom. Na základe oboch dodatkov z 1.8.2012 navrhovateľ poskytol odporcovi 2 ks mobilného telefónu značky Sony Xperia P, každý za kúpnu cenu 1 euro. V čl. 1, bod 1.2. oboch dodatkov bol odporca upovedomený, že bežná maloobchodná (spotrebiteľská) cena MT bez zľavy ceny bez DPH, za ktorú podnik MT predáva, je 350 eur. Zľava kúpnej ceny na 1 euro bola v dodatkoch vymienená práve zotrvaním v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov.

Podľa dodatkov k zmluvám sa odporca zaviazal uhradiť v prípade porušenia jeho zmluvných povinností a následného vypojenia SIM karty zmluvné pokuty v sume 349 eur. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o poskytovaní verejných služieb.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb, s obsahom ktorých bol odporca pri uzatváraní zmluvy riadne oboznámený. Nakoľko odporca neplatil riadne a včas za poskytované služby, vnikol mu nedoplatok podľa vyššie už uvádzaných faktúr v celkovej sume 517,80 eur za obdobie 8/2012-10/2012. Navrhovateľ si uplatnil u odporcu odvolávajúc sa na dodatky k zmluve i zmluvné pokuty celkovo v sume 698eur (2 x 349 eur), lebo odporca porušil povinnosti, na ktoré sa zaviazal. Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o zmier zo dňa 11.1.2013 o splnenie si povinností, zaplataenie neuhradených faktúr najneskôr do 25.1.2013. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval zaplataením dlžnej sumy.

Navrhovateľ nepreukázal súdu, že s odporcom individuálne prerokovali a dohodli obsah jednotlivých zmluvných podmienok zmlúv a najmä všeobecných zmluvných podmienok ani samotnú výšku zmluvnej pokuty za porušenie povinností. Súd preto aj vyhodnotil žiadané zmluvné pokuty za neprimerané.

Na druhej strane súd vychádzal z toho, že je viazaný návrhom ale nie právnou kvalifikáciou uplatneného nároku. Súd posudzoval prípad individuálne, vyhodnocoval jednotlivé listinné dôkazy a správanie sa odporcu po uzatvorení dodatkov k zmlúvam. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že odporca si kúpil 2 telefóny po 1 eure, v zmluve bol poučený že bez zľavy ich navrhovateľ predáva za 350 eur. Zľavová kúpna cena 1 euro za telefón bola viazaná na zotrvanie v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Súd mal ďalej preukázané, že odporca od začiatku zmluvného vzťahu (1.8.2012) neuhradil žiadnu faktúru, služby navrhovateľa využíval. Súd osobitne bral ohľad i na to, že odporca prevzal predvolanie na pojednávanie riadne, ale sa k návrhu ani len nevyjadril a nemal vôbec záujem obhájiť dôvody svojho konania, resp. neplatenia faktúr za poskytnuté služby. Takéto konanie odporcu súd kvalifikoval ako bezdôvodné obohatenie vzniknuté plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Ako právny dôvod súd považuje povinnosť odporcu zotrvanie v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov, pričom tento právny dôvod odpadol práve tým, že odporca už v auguste 2012 prestal plniť túto povinnosť, ku ktorej sa zaviazal. Súd dospel k záveru, že odporca sa pri každom telefóne bezdôvodne obohatil o sumu 349 eur, t.j. pri dvoch telefónoch o sumu 698 eur. V zmysle § 456 Občianskeho zákonníka je odporca povinný toto bezdôvodné obohatenie vydať navrhovateľovi, na úkor ktorého sa obohatil a preto súd vyhovel návrhu i v časti 698 eur ale z titulu bezdôvodného obohatenia a nie zmluvnej pokuty.

Súd vychádzal z myšlienkového pochodu, že nepriznať navrhovateľovi uplatnenú sumu 698 eur za vyššie opísaného skutkového stavu by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Súd je síce viazaný vnútroštátnym i medzinárodnými právnymi predpismi smerujúcimi k ochrane spotrebiteľa ex offio, ale má za to, že pokiaľ by zamietol v tomto konkrétnom prípade návrh v časti 698 eur, išlo by už o bezbrehú ochranu odporcu ako spotrebiteľa.

Odporca bol v omeškani so zaplatením sumy 517,80 eur za neuhradené služby a sumy 698 eur, preto sa navrhovateľ oprávnene domáha aj úhrady úroku z omeškania. Navrhovateľ si správne uplatnil výšku úroku z omeškania 8,75 % ročne od 26.1.2013 v súlade s § 517 od. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (8% -nych bodov + 0,75 %), preto mu ho súd i priznal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. , ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 2 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Právny zástupca navrhovateľa si správne uplatnil za 1 úkon právnej služby odmenu 61,41 eur vychádzajúc z žalovanej sumy 1.215,80 eur. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú správne z: 1/ 3 úkony právnej služby á 61,41 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní 27.11.2014), 2/ 3 x z režijného paušálu á 8,04 eur, 3/ náhrada za stratu času v sume 40,20 eur (pri ceste na pojednávanie 27.11.2014 na trase A. - B. a späť: 13,40 eur x 6 polhodín), 4/ 20 % DPH z súčtu súm z bodov 1/,2/, 3/; 5/ náhrada cestovného v sume 7,05 eur (pri použití vozidla zn. suzuki swift s kombinovanou spotrebou 5 l/100km na trase A. - B. a späť dňa 27.11.2014 za účelom účasti na pojednávaní, pri cene benzínu natural 95 v sume 1,410 eur/l). Iné trovy konania predstavujú zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 72,50 eur.

Nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka konania uplatnil i trovy právneho zastúpenia, žiada ich uhradiť navrhovateľom, súd sa vyporiadal i s týmto nárokom.

Podľa §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa §93 ods. 4, veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku, ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prihliadal už aj na zaužívanú súdnu prax pri rozhodovaní v obdobných sporoch, kde je odporcom spotrebiteľ a navrhovateľom je Orange Slovensko, a.s. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESĽP) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Súd v takomto prípade uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú : a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, c) čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva a d) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevyšuje 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu dňa 9.8.2014, pričom odporcu v oznámení označil len ako „žalovaný spotrebiteľ“ a uviedol spisovú značku a žiadal zaslať návrh s prílohami. V tej to súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporcu nekontaktoval. Na základe žiadosti vedľajšieho účastníka, súd prvého stupňa mu zaslal návrh na začatie konania. Vedľajší účastník sa následne vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani

raz nebol v kontakte s odporcom, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje automaticky vyčísľuje aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú neúčelne a nehospodárne a preto mu ani nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia. Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad (t.j. Orange Slovensko, a.s vers. fyzická osoba ako spotrebiteľ, plnenie titulom zmluvnej pokuty) už po dobu dvoch rokov rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. A právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu odporcu okrem tých, ktoré sú súd známe z už zaužívanej súdnej praxe. Dokonca sa v písomnom vyjadrení odvolával na úplne iné číslo zmluvy. Čiže súd si ustálil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka nadbytočné a nehospodárne.

V závere súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, trojmo.

Základnými náležitosťami odvolania sú: všeobecné náležitosti (Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.